

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/37/2018
Identifikačné číslo spisu: 5316010187
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5316010187.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej, sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 25. júna 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného V. M. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák., o dovolaní dcéry obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/75/2016, zo dňa 15. novembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie dcéry obvineného V. M., B. M. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/44/2016, zo dňa 30. mája 2016 bol obvinený V. M. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 20.08.2015 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v meste C., okr. C. v Českej republike si zabezpečil od neznámej osoby dve vrecká a plastovú nádobu s obsahom sušeného rastlinného materiálu s vedomím, že ide o rastlinný materiál rastliny konope siate, tzv. marihuanu, kde uvedené vrecká a plastovú nádobu uschoval na rôznych miestach v osobnom motorovom vozidle zn. Opel Corsa, ev.č. R. XXXXX, v ktorom sa následne z mesta C. viezol na územie Slovenskej republiky, pričom dňa 23.08.2015 v čase okolo 22:40 hod. v obci B., časť D., okr. H., po vstupe na územie Slovenskej republiky, bol v uvedenom vozidle kontrolovaný colníkmi Colného úradu Žilina, kedy bol u neho uvedený rastlinný materiál zaistený, následne vykonaným skúmaním Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že zaistené množstvo rastlinného materiálu predstavuje 25,82 gramu rastliny konope siate - Cannabis sativa s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu 3,5 až 18,8 % hmotnostných, kde uvedené množstvo zodpovedá cca 123 až 348 primeraným dávkam, pričom rastliny konope siateho sú zaradené do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výške 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku, a to proti výroku o treste, podal obvinený odvolanie, pričom Krajský súd v Žiline rozsudkom, sp. zn. 1To/75/2016, zo dňa 15. novembra 2016 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/44/2016, zo dňa 30. mája 2016 v časti výroku o treste a o zaradení na výkon trestu. Obvineného V. M. odsúdil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd Čadca predložil dňa 06.07.2018 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie dcéry obvineného - B. M. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/75/2016, zo dňa 15. novembra 2016.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní dcéry obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Prioritne je potrebné uviesť, že dcéra obvineného V. M. - B. M. vo svojom samostatnom písomnom prejave neuviedla dovolacie dôvody v zmysle ich konkrétneho označenia tak, ako to má na mysli ustanovenie §-u 371 ods. 1 Tr.por. Napriek tejto skutočnosti dovolací súd ustálil, že menovaná pomenovala dôvody dovolania jasne a zrozumiteľne, keď uviedla, že jej otec bol odsúdený nezákonným spôsobom najmä z dôvodu, že bolo u neho porušené právo na obhajobu a bola ustálená nesprávna právna kvalifikácia. Ustanovený obhajca JUDr. Ľubomír Cisarík z Advokátskej kancelárie Čadca vyšpecifikoval dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr.por. a síce, že verejné zasadnutie Krajského súdu v Žiline, ktoré sa konalo 15.11.2016, bolo uskutočnené v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Namietal tiež výrok o treste s tým, že tento je neprimerane prísny, pretože obvinený M. bol zamestnaný, staral sa o chorú 81-ročnú matku, finančne podporoval svoju dcéru B. M., ktorá študuje dennou formou na Žilinskej univerzite - fakulte humanitných vied, a teda uložením trestu boli postihnutí s prvom rade príbuzní obvineného, ktorým sa z jeho strany nedostáva potrebnej pomoci. V závere obhajca navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To 75/2016, z 15.11.2016 bol porušený zákon v neprospech obvineného a súčasne, aby v zmysle ustanovenia § 386 ods. 2 Trestného poriadku napádané rozhodnutie v časti výroku o treste a zaradení na výkon trestu zrušil a prikázal Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa pomerne rozsiahlo vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca, ktorý uviedol, že s dovolacími dôvodmi sa nestotožňuje. Navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie odmietol.

Najvyšší súd sa na neverejnom zasadnutí zaoberal oboma dovolaniami, a to samostatne s dovolacím návrhom dcéry obvineného ako i dovolacím návrhom obhajcu postupom podľa § 381 Tr. por. a zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. nie sú splnené.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia

tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Vo všeobecnosti k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu a je potrebné ho chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Tento dôvod môže byť naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod). V danej súvislosti pritom najvyšší súd upozorňuje na skutočnosť, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania. Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako i vo vzájomných súvislostiach.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd v prvom rade uvádza, že obhajobné práva obvineného boli zachované a niet pochyb o ich zákonnom uplatnení. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. preto splnený nebol.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr.por., tu sa dovolací súd plne stotožňuje s názorom Krajského súdu v Žiline, ktorý svoj postup riadne a zákonným spôsobom odôvodnil ako i s názorom prokurátora Okresného súdu Čadca Mgr. Romanom Lendóim vyjadreným k dovolaniu. I najvyšší súd je toho názoru, že pri vykonaní verejného zasadnutia bolo správne aplikované ustanovenie § 293 ods. 5 Trestného poriadku, ktoré umožňuje jeho vykonanie v prípade, že o verejnom zasadnutí bol obvinený riadne a včas upovedomený a bol upozornený na možnosť vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, obvinený svoju neúčast' ospravedlnil až v deň konania verejného zasadnutia, hoci o prekážke účasti vedel už dňa 31.10.2016, kedy obdržal predvolanie. Ustanovenie § 293 ods. 8 Tr.por. dáva súdu možnosť odročiť verejné zasadnutie v prípade, že obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti. Vtedy súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia. Pokiaľ ide o hodnoverným spôsobom ospravedlnenú neúčast' obvineného na verejnom zasadnutí, tak krajský súd zákonne poukázal na ustanovenie § 120 ods. 2 Tr.por., podľa ktorého v prípade ospravednenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Prokurátor správne poznamenáva, že uvedené znamená, že súd musí akceptovať neúčast' obvineného na úkone bez použitia sankcie, či nutnosti predvedenia v prípade, ak je lekársky verifikované, že obvinený je tak vážne chorý, že by účasťou na úkonoch trestného konania ohrozil svoj život, resp. by vážne negatívne ovplyvnil svoj zdravotný stav, prípadne by bol rizikom pre súd, orgány činné v trestnom konaní, prípadne iných účastníkov ako nositeľ nákazlivej choroby. Vtedy je logické, že úkon v trestnom konaní by sa nemohol uskutočniť a jeho zmarenie je akceptovateľné z uvedených dôvodov. K takejto situácii došlo pri nariadenom termíne 11.10.2016, kedy súd termín verejného zasadnutia odročil. V prípade verejného zasadnutia dňa 15.11.2016 obvinený svoju neúčast' ospravedlnil zlým zdravotným stavom a naplánovaným lekárske vyšetrením presne v uvedený deň, avšak k ospravedlneniu nedoložil žiaden doklad v zmysle § 120 ods. 2 Tr.por. Navyše, ospravedlnenie neúčasti predložil odvolaciemu súdu dňa 15.11.2016, teda v deň konania verejného zasadnutia, pričom písomné potvrdenie o naplánovanom lekárskom vyšetrení, ktoré obvinený zabezpečil, bolo zo dňa 14.11.2016. Z uvedeného je zřejmé, že deň pred verejným zasadnutím obvinený navštívil lekára špecialistu a objednal sa na deň vyšetrenia, kedy sa mal zúčastniť verejného zasadnutia.

V konečnom dôsledku Krajský súd v Žiline sa touto úvahou a následným postupom právne zaoberal, túto otázku jasne vyroboreval a dovolací súd sa s ňou stotožnil.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.